

Reseberättelse

Kurs i Laparoskopisk aortakirurgi, Strasbourg, Frankrike 27-29/9 2007

Fyllda av förväntan lämnade jag tillsammans med Ann Cathrin Moberg från Kirurgkliniken, MAS Köpenhamns flygplats sent 26/9 för att åka ner till Strasbourg i Frankrike och en spännande kurs i laparoskopisk aortakirurgi. Vi hade noggrant studerat kartan före avresa och konstaterat att Strasbourg låg i nordvästra Frankrike, mitt på den fransk-tyska gränsen. Numer mest känt för att vara hemvist för EU parlamentet en vecka varje månad då man helt sonika flyttar hela parlamentet från Bryssel. Traditioner väger tungt.

Till vår glädje hade vi hittat ett direktflyg ner så vi anlände i god tid för incheckning på hotell och en god natts sömn innan kursstart.

På morgonen 27/9 transporterades vi med buss från hotellet till IRCAD/EITS institutet (Institut de Recherche contre les Cancers de l'Appareil Digestif/ European Institute of TeleSurgery) som låg på ett stort sjukhusområde strax utanför Strasbourgs stadskärna. Vi möttes av en otroligt välorganiserad välkomstkommitté som delade ut mappar med kursinnehåll och en barrista som radade upp expressokaffe i långa rader. Vi inledde därefter första dagen med föreläsningar kring grundläggande laparoskopiska tekniker, instrument och uppläggningar samt en inventering av kursdeltagarnas förväntningar. Förmiddagen avslutades med genomgång och videovisning av retroperitoneal operation av aorta. Hela passet var imponerande väl genomfört med mycket hög nivå på de tekniska faciliteterna.

Under eftermiddagen fick vi då äntligen inleda den experimentella delen av kursen. Minst sagt imponerande: vi jobbade i en sal med 16 stationer, två kursdeltagare på varje. Varje station hade en assistent samt en "expert" som delades på 4 operationsbord. Allting förflöt friktionsfritt med utrustning, försöksdjur mm. Det största problemet var att fräscha upp skolfranskan med vår assistent. Som om detta inte var tillräckligt hade vi dessutom två stationer uppställda med Da Vinci-robotar som vi gruppvis fick pröva suturerings teknik på. Denna första dag gjorde vi således en retroperitoneal friläggning av aorta och därefter interpositionsgraft ända-till-ända. Det var ett ständigt givande och tagande mellan laparoskopisten och kärllkirurgen i vårt team som var spännande.

Trötta efter en lång dag såg vi fram emot en stillsam afton och tidigt sänggående inför nästa dags tidiga start – avresa 07.30 från hotellet!

Dag två fortsatte i samma format som dag 1 med föreläsningar under förmiddagen och operationspass efter lunch. Vi fick nu föreläsningar från flera olika centra och deras erfarenheter av laparoskopisk aorta operationer. Bland annat diskuterades hur man bäst startade en sådan verksamhet och exempel gavs med handassisterade ingrepp som en start. En runda bords diskussion kring robotens användning var också en del av programmet. Här hade man lite olika synpunkter. En del använde roboten för hela ingreppet medan en del ansåg att dess fördelar var störst vid anastomosuturerings medan dissektionsarbetet ofta var lättare utan robot.

Två ytterligare operationspass fick vi möjlighet att prova på en transperitoneal retrokolisk approach vid infrarenal operation samt även thorakoskopisk aortobifemoral bypass. Man kan säga att det bestående intrycket var att dissektionsarbetet är relativt enkelt. Laparoskopisten kände igen sig från njur- och mjältresektions samt livingdonor ingrepp och kärllkirurgen

gladdes åt hur bra överblick man erbjöds jämfört med ett öppet ingrepp. Att sy är dock fortfarande svårt och tidskrävande. Det underlättas mycket med roboten men det gäller nog att bita i det sura äpplet och inse att det krävs en hel del träning i box om man ska få snits på det.

Trötta men glada och fyllda av ny kunskap kunde vi under lördag eftermiddag hinna med en snabb tur i Strasbourg efter kursen avslutats för lite shopping till familjen. Därefter en hemresa via Charles de Gaulle som tog 5 timmar. Vad står man inte ut med för utvecklingen!

Sammanfattningsvis så var kursen mycket välorganiserad och kursfaciliteterna minst sagt imponerande. Vi fick med oss den kunskap vi hade önskat och har redan börjat planera hur vi ska kunna arbeta vidare på hemmaplan. Det är alltid kul och spännande att prova något nytt och att kunna utveckla ett samarbete med kolleger inom angränsande områden.

Jag vill varmt tacka SIKT och Karl Storz för deras ekonomiska stöd som gjorde resan möjlig.

Malmö 2007-10-26

Tim Resch
KärCentrum UMAS